Blair. 419.

A DEANAMH GREIM AIR NA GEALLAIDHEAN;

NO,

DA UILLEAM NA H-URNUIGH.

Air dhomh dol a stigh do aon de ar tighean-leighis anns na h-Innsibh air maduinn foghair anns a' bhliadhna 1857, chunnaic mi gille òg, mu thimchioll ceithir bliadhna deug a dh' aois, na luidhe ann an aon de na leapaichean, a réir coslais ann a' mòr phéin. Bha aghaidh thuigseach agus thaitneach aige, agus tharruing a ro-òige agus a chruth caitheach m' aire da ionnsuidh. Air dhomh dol suas far an robh e dh' fheòraich mi dheth mu 'thinneas. Dh' fhreagair e mi gum buineadh e do 'n *Artillery*, agus air an rathad suas o *Chalcutta*, mar bu tric le 'leithid, chaidh a chur le each gu uisge. Dh' fhàs an t-each mi-fhoiseil agus thilg se e. 'Se bu thoradh air sin gun do bhris an gille bochd a chos agus gun do bhrudhadh an leth a stigh aige.

" Ciod is ainm dhuit "? dh' fheòraich mi.—"Uilleam."

" An aithne dhuit ni sam bith mu 'n Tighearn' Iosa?"

" Co mu thimchioll ?"—" Mu thimchioll Iosa Mac Dhé."

" Cha d' fhuair mi bheag de sgoil riamh; mar sin cha 'n aithne dhomh ni sam bith mu thiomchioll."

" An urrainn thu leughadh ?" " Oh 's urrainn, a bhan tighearna."

"An robh thu riamh an Sasuinn"—"Bha ùine ghoirid, ach bha sinn a chuid mhòr dhe 'n ùine an tìrean céin. Tha m' athair na luidh' an so air an leabaidh sin is fhaisge dhomh. Dh' eug mo mhàthair 'n uair a bha mise 'na mo naoidhean; mar sin bha mise a ghnàth 'na 'm ghille leis an arm."

Thionndaidh mi ri athair a ghille (air dhomh fhaotainn a mach gur e b' ainm dha *Reynolds*), agus thubhairt mi, "agus an aithne dhuitse, a charaid, an Tighearn' Iosa?" "Ma ta, 'bhan-tighearna, mu thimchioll sin, theagasgadh mi mu 'n neach sin. Theagasg mo phàrantan dhomh am Biobull a leughadh; ach 'nuair a thàinig mi gu bhi 'nam mhaighstir orm fhéin leig mi dhiom na nithe sin uile, agus thòisich mi ri misg agus ri mionnan." "An ann mar sin a tha," thubhairt mi; "ach am beil thu nis toilleach tionndadh ris a' Bhiobull a rìs?" "Cha n' eil, a bhan-tighearna; cha d' fhuair mi riamh sùgradh ann an seinn Shalm agus dol do 'n eaglais; agus cha n' eil toil sam bith agam aghaidh a thoirt dhoibh tuilleadh."

"Ach a *Reynolds*, feumaidh tu bàs fhaotainn la-eiginn; nach bu mhaith leat atharrachadh a thighinn ort roimhe sin?"—Cha b' eadh, tha mi toillichte gu leor; tha mi creidsinn gu faigh mi bàs co socrach ri h-aon agaibhse."

"Ach ciod mu thimchioll na beatha 'na dhéigh sin? Am bheil cuimhne agad gu 'm bheil e sgriobhte, 'Cha sealbhaich misgear roighachd nèimh?'" "Tha fios nach sealbhaich; tha fios agam gu 'm feum an cionta bhi air mo ghuaillean fhéin."

"Ach, a *Reynolds*, cha do smuainich sibhse air ciod e sin a bhi air bhur dùnadh a mach a nèamh; 's e sin neach a bhi air a thilgeadh do ifrinn."—"Cha 'n urrainn mi 'leasachadh, a bhan-tighearna; agus mu 'n ni so cha 'n atharraich mi mo bheachd ('s e bualladh a laimh' gu làidir air a' leabaidh), cha tionndaidh cumhachd air thalamh mise bho mo shlighean fhein. Cha 'n fhaca mi riamh gu robh luchd-na-diadhachd sona no maith; mar sinn cha 'n eil feum sam bith dhuibh a bhi caitheamh bhur cainnt' a labhairt riumsa. Tha mi 'g innse dhuibh (a bualadh gu làidir le 'laimh a rìs), cha toir cumhachd air an t-soaghal mise gu bhi 'nam fhear Biobuill."

LIBRARY OF S
D
30 MY

"Tha e fìor a *Reyuolds* nach 'eil cumhachd air an talamh is urrainn an crìdh' atharrachadh; ach tha aon Neach shuas a chruthaich thu agus aig am beil na h-uile cumhachd."—"ach cha 'n eil mise 'g iarraidh atharrachadh. Nach d' innis mi dhuibh gu robh mise 's na seann slighean ag còrdadh gu maith? Cha 'n eil, cha 'n eil; tha tuilleadh spéis agam do 'n deoch no gu 'n dealaich mi rithe. 'S cruaidh a bhi luidhe 'n so gun bhoinne de rud sam bith. Ach cha 'n eil mi 'g iarruidh tuilleadh dhe 'n chòmhradh so a bhan tighearna le 'r cead; cha dean cainnt atharrachadh sam bith ormsa. Tha fuath agam do na h-uile cràbhadh."

"Bruidhnidh mi ma ta, a *Reynolds*, ris a' ghille bheag agaibh." Mar sin, a tionndadh ris, dh' fhoighneachd mi a feudainn suidhe air taobh a leapadh, agus labhairt ris mu thimchioll Iosa. "Ma 's e bhur toil e bhan-tighearna. Ach feumaidh sibh labhairt glé shìmplidh, oir is gille bochd aineolach mise; mar sin bithidh sibh co maith 's gu 'n tòisich sibh aig an toiseach." "Ciod e tha thu ciallachadh, Uilleam?"—"Tha mi ciallachadh gu 'n labhair sibh so-thuigseach agus simplidh; innsibh dhomh cia mar is urrainn domh bhi air mo thearnadh. Labhair rium mar gu 'm bidhinn gu bàs fhaighinn ann an uair de ùine."

"Feuchaidh mi; ach air tùs guidheamaid gu 'm bi Iosa maille ruinn, gu 'n teagasg e mise gu labhairt, agus gu 'n aom e do chridhe sa gu teachd da ionnsuidh."

An déigh dhuinn ùrnuigh a dheanamh, dh' innis mi dha co simplidh 's a b' urruinn mi mu 'n chruthachadh, mu thuiteam an duine, mu bhreith, mu bheatha agus mu bhàs Mhic Dhé a "a chum tearnaidh an t-sliochd chaillte." Dh' éisd e rium le ro-aire, agus an sin dh' fheòraich e dhiom cia mar a b' urr' esan a bhi air a dheanamh 'na aon de 'n "treud bheag" a bhitheas air an tearnadh.

"A chum sin a mhìneachadh, Uilleam, innsidh mi dhuit naigheachd as a' Bhiobull," agus dh' fhosgail mi mo Bhiobull aig Mark x. 46.

"Oh, bhan-tighearna, le bhur cead, tha a' chainnt agaibhse n' as so-thuigsiche dhomhsa na tha chainnt a th' anns an leabhar."—"Cha n' eil mi smuaineachadh, Uilleam, gu 'm bi 'm focal so ro-chruaidh ri thuigsinn. Rinn Dia a sgriobhadh co simplidh agus gu 'm feud clann bheag a thuigsinn agus a ghràdhachadh. 'S mòr an àireamh a thàinig gu Iosa 'na 'n òige." Leugh mi dha an sin mu thimchioll Bhartimeus.

"A nis, a bhan-tighearna an innis sibh dhomh ciod a th' aig an duine dhall sin r 'a dheanamh riumsa; oir cha bhi mo chossa air a deanamh slàn ann an tiotan a nis?"

"Uilleam, am bheil fios agad gu 'm bheil thu dìreach coslach ris an duine dhall ud."—"Cha n 'eil mi faicinn cia mar is urrainn sin a bhi. Tha dà shùil agamsa, agus tha mi faicinn gu soilleir."

"Tha; thug Dia 'na chaoimhneas dhuitsa agus dhomhsa sealladh corparra; ach tha do chridhe bochd dall; tha h-uile là 'ga do thoirt n' is fhaisge air saoghal nan spiorad, agus gidheadh tha thus' air a bhi beò anns a' pheacadh—a' dol dìreach air an t slighe gu ifrinn."

"Tha, bhan-tighearna, ach cha 'n ann ormsa tha choire uile. Cha mhòr gu 'n cuala mise riamh focal mu na nithe sin; agus tha 'm athair agus na daoine eile ach beag a ghnàth air mhisg agus a mionnan."

"A nis mu dheireadh ma ta, tha thu air cluinntinn mu Iosa. An tig thu da ionnsuidh?"—"Cha n' eil fhios agam cionnas is urrainn mi; cha n' eil e 's an t-saoghal a nis."

"Gidheadh, Uilleam, tha e 'm fagasg dhuinn, anns a' cheart sheòmar a tha 'n so. Dìreach mar nach urrainn thu d' anam fhaicinn, mar sin cha 'n urrainn thu Dia fhaicinn do bhrigh gur Spiorad E."

"Cionnas is urrainn mise ma ta, teachd da ionnsuidh mar a thàinig an duine dall?" "'S urrainn le do chridhe thogail suas da ionnsuidh, smuaineachadh air 'fhocal, a creidsinn gu 'm bheil e làthair ag éisdeachd riut, agus ùrnuigh a dheanamh ris; innis dha do smuaintean uile, agus d' uireasbhuidhean uile; innis dha mar a dhi-chuimhnich thu e gu so."

"Cha n' eil fhios agam cia mar a ni mi ùrnuigh; cha n' eil fhios agam ciod a tha dh' uireasbhuidh orm, ach a mhàin nach rachadh mo chur do ifrinn."—" Tòisich ma ta, le ùrnuigh an duine dhoill; 'Iosa dean trocair ormsa.'"

"Ach a bhan-tighearna cia mar is urrainn fios a bhi agam gu 'm beil e 'g éisdeachd rium. Cha fhreagair e mi air chor is gu 'n cluinn mi e."—"Cha fhreagair, Uilleam, ach sgriobh e an naigheachd so mu 'n duine dhall, agus am Biobull uile air ar son-ne. 'S e 'm Biobull teachdaireachd Dhé do 'r n' ionnsuidhne; agus feumaidh tusa 'n teachdaireachd sin a chreidsinn, agus éiridh mar a' rinn Bartimeus, agus teachd a dh' ionnsuidh Dhé, agus *dòchas* a' bhi agad gu 'n *d' thoir* E dhuit cridhe nuadh."

" Feumaidh e bhith a bhan tighearna, ma tha e fior gu 'n d' fhuar E bàs air ar son-ne gu 'm bheil toil aige gu 'm bitheadhmaid air ar tearnadh."—" Feumaidh, chuir E mise an so an diugh a labhairt riutsa mu thimchioll féin; agus is còir dhuitsa gabhail ris an teachdaireachd a chuir E dìreach mar gu 'm bitheadh tu a' cluinntinn a ghuth. So Biobull beag dhuit, agus 'nuair a dh' fhalbhas mise leugh e gu cùramach agus faic an robh mise 'g innseadh dhuit na firinn. A nis, Uilleam mu 'n innis mi dhuit a' chuid eile dha 'n naigheachd, ni sinn ùrnuigh a ris, do bhrigh gu 'm bheil Iosa do nach eil e' n comas breug a' dheanamh, a gealltuinn, mar a chi thu ann am Mata, vii. 7, "Iarraibh, agus bheirear dhuibh"; agus a ris, ann an I. Eoin, v. 14, "Is e so a' mhuinighin a ta againn ann-san ma dh' iarras sinn ni sam bith a réir a thoil gu 'n éisd E ruinn."

An déigh ùrnuigh dhùrachdach gu 'm biodh Iosa e féin a làthair maille ruinn, agus gu 'n treòraicheadh e 'n leanabh bochd so gu a chridhe thabhairt Da, thubhairt mi, " Uilleam, 'nuair a ghlaodh Bartimeus a mach, sheas Iosa gu éisdeachd ris; agus tha mi cinnteach gu 'm bheil Iosa dlùth dhuinne nis ag amharc a stigh ann ad chridhe-sa, agus ag éisdeachd ri do ghlaodh. Tha e 'g radh ruit, "Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit." Tha na h uile tha anns an tigh leighis so 'na 'm peacaich; tha sinn uile feumach air maitheanas agus air cridhe nuadh. Ach, a thuilleadh air sin, tha aig gach neach uireasbhuidhean sònruichte féin. Tha ar n' aois, ar nàdur, ar feuman, ar trioblaidean, uile eadar dhealuichte. Tha Iosa 'g iarruidh air gach aon gu 'n innseadh e Dha-san uil' iarrtuis a chridhe, uil' fheuman agus a smuaintean. Tha e comasach air d' uil' uireasbhuidhean a' leasachadh, agus tha e 'g iarruidh gu 'n labhradh tu gu saor Ris mar ri caraid. Feudaidh tu do smuaintean uile agus d' iarrtuis uile innseadh Dha gun eagal."

"Ach le bhur cead, a bhan-tighearna, ciod is ciall da sin, "Tha e 'ga do ghairm?"—"Se 's ciall da gu 'n do sgriobh Iosa am Biobull so dhuinn chum a thoil innse dhuinn, chum innse dhuinn cia mar a dh' fheudas sinn a bhi air ar tearnadh; agus tha e gairm gach neach a' leughas e gu teachd da ionnsuidh-san. Tha e 'ga do ghairmsa gu teachd an diugh Uilleam."

"Cha 'neil mi faicinn," ars' athair Uilleam, 's e freagairt gu garbh, ged do shaol mise gu 'n robh e 'na chodal, "Ciod e 'n gnothach a th' aig Bartimeus a thilgeadh uaithe fhalluinn ruinne."

"Am bheil thusa 'ga fhaicinn, Uilleam?" thubhairt mise. Smuainich an leanabh tiotadh beag. Le Bhiobull fosgailte aige bha e mar gu 'm bitheadh e 'g òl a stigh gach focail. Gu h-aithghear bhuail e làmhan le aoibhneas agus thubhairt e, "tha e agam, tha e agam. Nach robh am Biobull air a' sgrìobhadh anns an rioghachd so?"—"Cha robh anns 'na h-Innsibh." "Ach nach robh e air a' sgrìobhadh ann an tìr theth mar tha 'n tìr so, cha 'n ann an tir mar a ta Sasunn?"—"Bha e air a sgriobhadh ann an tìr n' is blàithe na Sasunn."

"Tha mi tuigsinn, ma ta, c' ar son a thilg an duine uaithe fhalluinn. Chunnaic mise na daoine dubha, 'n uair a bha iad air son ruith ni bu luaithe, a cur dhiubh an eudaich uachdair; agus tha mi mar an ceudna a' breithneachadh ciod a tha an ni a rinn Bartimeus a' ciallachadh dhuinne," ars 'esan, ann an guth ni bu stòlda; "nach eil e ciallachadh ma tha mise 'g iarruidh a bhi am aon de threud Chriosd gu 'm feum mi mo dhroch cainnt agus mo chrosdachd a chuir uam: agus ma thig m' athair, gu 'm feum e chuid misg agus mionnan a chur uaithe. Tha e ciallachadh nach urrainn sin tighinn gu Criosd agus ar peacaidhean a chumail aig an aon àm." "Tha sin ceart, Uilleam; agus a nis 'nuair a thàinig Bartimeus, ciod a thubhairt Iosa ris?"—"Shlànuich do chreidimh thu." "'S e, ghuidh e air son beannachd talamhaidh agus chaidh a thoirt dha; agus mar sin feudaidh tusa agus mise ar n' uireasbhuidhean is lugha thoirt gu Dia. Feudaidh tu innse Dha mu do phéin, agus iarruidh air a lughadachadh. Ma bhitheas sin gu maith dhuinn, gheibh sinn na h-uile ni a dh' iarras sinn. Ach a thaobh cuid de nithe, tha Dia do 'n aithne a' chrioch bho 'n toiseach, a faicinn, na 'm faigheamaid iad gur e bhitheadh ann dhuinn mallachd agus nach e beannachd; agus ann an gràdh tha E diùltadh dhuinn na nithe sin. Ach ma dh' iarras sinn beannachdan air son ar 'n anaman gu cinnteach gheibh sinn iad."

"Gu robh maith agaibh, a bhan-tighearna; tha mi nis a' faicinn gu 'm bheil naigheachd Bhartimeuis breagha air an dà thaobh."

"Ach, Uilleam, bu mhaith leam cha 'n e mhàin gu 'm faiceadh tu i 'na naigheachd bhreagha, ach gu 'n d' tigeadh tu dh' ionnsuidh an Tighearna Iosa, mar a thàinig an duine dall." "Ma ta bhan-tighearna, cha 'neil fhios nach tig"

"Ach gu 'n d' tigeadh tu *nis* Uilleam, air ball; bu mhaith leam gu 'n iarradh tu tròcair mu 'm fàg mi thu."—"Cha 'n urrainn mi fathasd."

"Ach ma bhàsaicheas tu 'n toiseach?"—"Oh, tha mi 'n dùil nach bàsaich; tha 'n lighiche 'g ràdh gu 'm bheil an teasach air sioladh gu mòr."

"Ach tha eagal ormsa d' fhagail, Uilleam, gus an d' thig thu gu Criosd. Bhithinn glé bhrònach 'n am faigheadh tu bàs gun dòchas agad. Agus mu bhitheas tu beò, cha 'n eil e coltach gu 'n smuainich thu tuilleadh air bàs no air siorruidheachd nuair a théid thu a' feothas, mur tig thu da ionnsuidh direach a nis."

"Ach cha 'n urrainn mi teachd a nis; cha 'n urrainn mi ùrnuigh a dheanamh ri neach nach aithne dhomh. Na 'n robh iomaigh bheag agam b' urrainn mi ùrnuigh a dheanamh ri; ach mar a tha sibhse g' ùrnuigh tha e mar gu 'm bitheadh sibh a' labhairt sa 'n adhar: a mhàin tha sibh mar gu 'm bitheadh sibh a' faicinn neach eigin nuair tha sibh ag ùrnuigh."

"Tha, Uilleam, tre chreidimh tha mi faicinn Chriosd. Tha fios agam gu 'm bheil Esan ag éisdeachd rium, agus toilleach ar gabhail da ionnsuidh féin gu bràth. An dean sinn ùrnuigh a nis ag amharc ris a' ghealladh, 'an ti a thig am ionnsuidh cha tilg mi air chor sam bith a mach e?'" "Deanaibh, ma 's e bhur toil e,"—"agus bi thus' ag ùrnuigh maille rium, Uilleam;" agus mar sinn ghuidh sinn cuideachd gu 'n dealradh solus a steach na anam, agus gu 'm faigheadh e a fhradharc.

"Am bheil thu smuaineachadh gu 'n d' thàinig tu gu cinnteach gu Criosd Uilleam?"—"Bha mi feuchainn r 'a bhi guidhe an ni a bha sibhse 'g iarruidh; ach tha mi fathasd 'ga mheas neònach a bhi 'g ùrnuigh san adhar. Cha n' eil mi faireachduinn mar gu 'm bitheadh Dia dlùth dhuinn. Ach tha bhur n' ùrnuighean a' deanamh tuilleadh feuma dhomhsa na tha bhur còmhradh; nuair tha sibh ag ùrnuigh tha mi mothachadh mar gu 'm bitheadh ni-éigin a' gluasad na 'm fhaireachadh."

"Feumaidh mi falbh a nis, Uilleam; ma 's e toil an Tighearna thig mi a rìs am màireach."—"oh, fanaibh. ma 's e bhur toil e, ùine ghoirid fhathasd. Cha n' eil mi smuaineachadh gu 'm bheil aon duine maith 'san t-seòmar; agus co luath 's a dh' fhalbhas sibhse tòisichidh iad air mionnachadh 's air mallachadh. 'S e 'n aon chothram a a thagams' air teachd gu eòlas air Criosd sibhse bhi 'g ùrnuigh agus a' leughadh fhocail dhomh."

"Oh cha 'n e, Uilleam, tha 'n Tighearna a ghnàth dlùth dhuit; agus ma dh' fheuchas tu ri amharc suas ris, agus creidsinn gu 'n d' fhuair E bàs air son pheacach, bheir E dhuitsa eòlas air aoibhneas agus sith a ghràidh."

Ma 's e bhur toil e deanaibh ùrnuigh aon uair eile, agus ni mise cruaidh spàirn gu Criosd fhaotainn. Le aon ghuth thagair sinn aon uair eile gealluidhean Dhé.

'Nuair a thàinig mise gu 'leabaidh am màireach, bhuail e a làmhan agus thubhairt e le aoibhneas, " Fhuair mi E, fhuair mi E ! "

" Co fhuair thu, a ghille ghràdhaich?"—"Fhuair mi Iosa ; tha mi tuigsinn a nis ciod a bha sibhse ciallachadh le mo chridhe bhi dall. Cha b' urrainn mi cadal fad na h-oidhche, bha mo chos bhochd cho piantach ; ach nuair a bha mi glaodhaich leis a' ghoirteas thàinig naigheachd a' chroinn-cheusaidh air a' bheinn a stigh gu m' inntinn, agus smuainich mi ciod e cho goirt 's a bhiodh e bhi 'n crochadh suas air na tàirnean. Chuireadh e mise as mo chiall. Agus smuainich mi ma ghiùlain Iosa a' phian mhòr ud uile gu toileach a chum sinne thearnadh, gu 'm bu chòir dhomhsa bhi toilichte le mo phéin do brigh gu 'n robh e tabhairt orm smuaineachadh air maith m' anam. Agus bha mi smuaineachadh gu 'n robh mi tuigsinn mar a bha mo pheacaidhean-sa a' tàirneadh Chriosd ann an sin : agus dh' iarr mi cho dian gu 'm bithinn brònach air son mo pheacaidhean, 's gu 'n robh mi ann an teasaich. Ach rinn e feum dhomh. Tha mi nis a' faireachduinn mar gu 'm bithinn sona. Bhruadair mi gu 'n do chuir Iosa a làmhan a chaidh a lot air mo cheann, agus gu 'n do labhair e 'na mo chluais, ' Bha éifeachd 'na m' fhuil air do shonsa.' "

An déigh so bha mi gach là dol a choimhid Uilleam fad seachduinn, agus rinn sinn mòran de chòmhradh taitneach mu 'n t-Slànuighear. Bha tlachd mòr aige bhi fòghlum earrannan dhe 'n fhìrinn agus laoidhean a theagaisg mi dha. Bha a shlàinte dol air ais gach là agus slàinte athar a tighinn air a h-aghaidh. Bha 'n seann duine coltach ri bhi cruadhachadh ni bu mho 'n aghaidh na firinn, agus cha robh tlachd sam bith aige 'mhac a bhi 'g aslachadh air teachd a dh' ionnsuidh Fear-saoraidh. Gidheadh bha beagan taiseachaidh air a chridhe tre bhi faicinn gu 'n robh aige gu h-aithghear gu bhi deallachadh, " gu brath," r' a mhac, mar a theireadh e fein ; agus dh' altrum e a leanabh le mòr chaoimhneas. An déigh sin uile, cha leigeadh e air chor sam bith le Uilleam leughadh dha, ged dh' iarr e le mòr dhùrachd, agus a làmhan a nis cho lag 's nach 'b urrainn e 'n leabhar a chumail.

Air feasgar Di-sathuirne àraidh, thubhairt Uilleam riumsa, "tha mi air bhi 'g ùrnuigh gu dùrachdach air son ni àraidh: saoilidh sibh 'na h-ùrnuigh neònaich i."

"An saoil? ciod i?" "Gu 'n deanadh Dia m' athair glé thinn a ris; oir tha sibh a' faicinn, a' bhan-tighearna, cha mhor nach eil e slàn a ris. Tha 'n lighiche air a bhi tiomchioll, agus thubhairt e ris gu 'm feudadh e so fhàgail Diluain. Agus tha fios agaibh gu 'm bheil a chridhe anabarrach cruaidh, agus ma théid e suas a dh' ionnsuidh an airm nach eil e ro choltach gu 'n d' thig e gu bràth air ais, agus 's cinnteach nach fhaigh e neach an sin a dh' innseas dha mu Chriosd."

"Oh, Uilleam, cha 'n fheud thu bhi smuaineachadh mar sin. Tha gach meadhon a chum oibreachaidh ann an làmhan Dhé. 'Nuair a bha d' athair na leanabh, cha robh chridhe n' is cruaidhe na do chridhesa agus mo chridhesa, agus tha 'n t-aon Spiorad Naomh a dh' iompaich sinne comasach air na h-uile nithe a dheanamh air a shon-san."

"Le bhur cead, a' bhan-tighearna, an d' thoir sibh dhomh aon ni; an geall?"—"Feumaidh mi 'n toiseach a chluinntinn ciod a tha thu 'g iarruidh."

"Tha cuimhne agaibh, a' bhan-tighearna, an là thàinig mi stigh an so, mar a bha sibh a sìr innse dhomh mu 'n gheall-adh a tha dhoibhsan a tha 'g ùrnuigh?" "Tha, Uilleam; agus fhreagair Dia an ùrnuigh sin agus thug E dhuitsa do fhradharc."

"Thug, agus riamh o dh' fhairich mi gu 'n d' fhuair sibh an ni a dh' iarr sibh, tha mi air son a bhi 'g iarruidh mi féin; agus tha mi 'g ùrnuigh a là agus a dh' oidhche air son m' athar. Tha mi faireachadh gu 'n éisd Dia ri ùrnuigh na muinntir a tha 'ga ghràdhachadh; agus a nis 'n uair a tha mise dol do 'n àite anns nach eil ùrnuigh, tha mi 'g iarruidh oirbhse nach leig sibh seachad maduinn no feasgar nach iarr sibh air Dia m' athair iompachadh, agus tha mi cinnteach gu 'n coinnich mise agus esan anns 'na flaitheanas. Cha 'n fhada bhitheas neach aige a ni ùrnuigh air a shon ach sibhse. An geall sibh dhomhsa gu 'n guidh sibh gu dùrachdach air a shon mar a rinn sibh air mo shon-sa?"

"Geallaidh, Uilleam; agus cuimhnich gu 'm bheil Dia n' is toillichte anamaibh a thearnadh na tha sinne bhi 'g ùrnuigh." "Gidheadh tha E 'g àithne dhuinne bhi 'g ùrnuigh, a bhantighearna; agus feumaidh sibhse greim a dheanamh air na geallaidhean a nis, cuimhnichibh gu 'n d' thug sibh gealladh do ghille tha faighinn bàis."

Air an ath mhaduinn, thubhairt Uilleam, "Am bheil fios agaibh gu 'm bheil mi nis a' bàsachadh?"—"Tha, bha fios agam air sin an uair a chunnaic mi 'n toiseach thu; ach tha thu mòran n' is miosa na bha thu 'n uair a chunnaic mis 'n dé thu."

"Tha, tha 'n lighiche ag ràdh nach urrainn mi bhi beò gu deireadh an là 'n diugh. An crom sibh bhur cluas a nuas rium. Tha ni agam ri shanais ribh. Am beil fios agaibh gu 'n d' thug m' athair duais do aon de na daoine a raoir gu deoch làidir faotainn da, agus bha e fiadhaich feargach fad na h-oidhche. Fhuair an lighiche a mach e agus tha e glé dhiombach. Oh, cha 'n urrainn sibh a thuigsinn cho duilich 's a tha e dhomhsa bhi faicinn m' athar mar sin an oidhche mu dheireadh th' aig a leanabh r 'a bhi air an talamh;" agus ghuill an gille bochd gu goirt. Dh' fheuch mise ri comfhurtachd a thoirt dha le focal an Tighearna, agus le ùrnuigh a dheanamh maille ris air son athar.

"Am beil fios agaibh ciod e air an robh mi smuaineachadh fad na maidne?"

"An robh thu smuaineachadh air cia cho luath 's a chi thu 'm Fear-saoraidh?"—"Bha, bha mi smuaineachadh mar thòisich mi 'n t-Sàbaid so na 'm ghille bochd tinn anns an tigh-leighis, air mo chuartachadh le daoine aingidh agus còmhradh peacach; agus tha mi smuaineachadh gu 'm bi mi aig mo dhachaidh mu 'n d' thig an oidhche. Tha mi smuaineachadh gu 'm bheil mi stigh ann an Sàbaid nach criochnaich. Cha n' eil mi dhe 'n bheachd gu 'm faic mi là seachdainn tuilleadh."

Air iarrtas féin, leugh mi dha Ephes. ii. agus iii., 2 Cor. v., agus an sgeul mu Bhartimeus, agus an sin rinn sinn ùrnuigh.

"Thig sibh a rìs 'ga m' fhaicinn?"—"Cha n' eil mi smuaineachadh gu 'm faighinn an so thu, ged do thiginn, Uilleam."

"Ach tha mi air son gu 'm bi greim agaibh air mo làimh 'nuair a bhitheas mi dol tre 'n ghleann dhorcha."—"Oh Uilleam, cha n' eil mi 'n dùil gu 'm bi e dorcha; oir gabhaidh Iosa greim air do làimh gus an cuir E null thu chum an taoibh eile."

"Ach tha mi air son a bhi 'g éisdeachd bhur guth-sa a labhairt 'fhocail rium; bu ghoirt an ni nach cluinninn ach droch cainnt ann a bhi fàgail an t-saoghal." "Ach, Uilleam, tha duine a' bàsachadh ann an seòmar eile tha cur feum air neach a bhi maille ris."

"Le bhur cead, na abraibh nach d' thig sibh; tha mi gu mòr air son gu 'n d' thig sibh 'ga 'm fhaicinn a rìs." "Ach cha 'n urrainn mi tighinn gus am bi an eaglais a' dol a stigh 's an fheasgar; agus tha mi dhe 'n bheachd gu 'm bi thus' air an saoghal fhàgail roimhe sinn."

"Mur faigh sibh mo chorp bochd an so bithidh sibh glé thoilichte."—"Bithidh mi smuaineachadh ort mar aon de shluagh gràdhach an Tighearna sàbhailte aig a dhachaidh, Uilleam; ach iondrainnidh mi thu."

"Am bi sibh a gul?"—"Cha n' eil fios agam, a ghille ghràdhaich; theagamh gu 'm bi; ach bithidh e taitneach a' bhi 'g amharc air aghaidh ri bhi coinneachadh a ris."

"Ma ghuileas sibh air mo shonsa, sibh an t-aon neach a ni sin. 'S maith gu 'n ionndrainn aon neach féin mi. Bithidh m' athair coma, tha e cho cruaidh 'na fhaireachadh. Cha n' eil pian sam bith orm a nis; tha mo chos mar gu 'm bitheadh i 'na codal. Bha mi 'g ràdh ris an lighiche gu 'n robh mi toilichte i bhi n' a b' fhearr; ach chrath e 'cheann agus thubhairt e gu 'm b' olc an comharradh sin. "Ach tha fios agaibh," ars' esan, agus am bàs soillear 'na 'shuil agus air a ghruaidh, "gu 'n robh e clìth;" 'se th 'ann comharradh maith, oir gu h-aithghearr bithidh mi air falbh, beò maille ri Iosa. An so bha mi 'g iarruidh a bhi coslach ri Criosd, an sud, *bithidh* mi coslach ris." Mu 'n d' fhalbh mi thug e orm gealltuinn gu 'n d' thiginn a ris 's an fheasgar.

'S an fheasgar fhuair mi 'e 'na luidhe le shùilean dùinte, glé lag, ach ann an sith. Chrom mi thairis air agus thubhairt mi ann an sanais, "Seadh, ged do ghluaisinn tre ghleann sgàile bhàis cha bhi eagal uilc orm; oir tha thusa maille rium; bheir do lorg agus do bhata comhfhurtachd dhomh." "Uilleam ghràdhaich, am bheil Iosa maille riut?"—"Oh tha." "Am bheil eagal sam bith ort?"—"Cha n' eil, eagal sam bith; tha mi air a bhi gabhail iongantais c' ar son a theireadh iad gleann dorcha ris. Tha mise a' faicinn an t-soluis a' fàs n'is soilleire riamh bho chreid mi; agus tha e nis cho soilleir 's gu 'm feum mi mo shùilean a dhùnadh." Leugh mi dha Isaiah lx. agus 2 Cor., v.

"A nis, ma 's e bhur toil e, abraibh an laoidh is toigh leam, a theagaisg sibh dhomh air an t-Sàbaid s 'a chaidh." Sheinn mi dha laoidh a chaidh a sgriobhadh air Psalm, cvii. 30, mu na tuinn a dh' fheudas a dhol thairis air a' Chriosdaidh, agus mu 'n "challa sgiamhach" Sheinn e maille rium ged bha a chainnt 'ga fhàgail, le faireachadh a bha nochdadh gu 'n robh e tuigsinn am brìgh.

"Bha mi cho sgith an raoir leis a' phéin, thubhairt e; ach bha dòchas agam nach deanadh e na tuinn ro gharbh, agus ged do bha iad garbh 's ann a rinn iad mo thuras n' a bu luaithe."

"An dean sinn ùrnuigh aon uair eile, Uilleam?" "Oh, deanabh, ma 's e bhur toil e. Bha mi a' guidhe gu dùrachdach air Dia gu 'n atharraicheadh E cridhe m' athar bhochd; agus tha fios agam gu 'm faic mi e anns na flaitheanas. Cha n' eil e cho duilich leam a nis a bhi 'ga fhàgail gun iompachadh, oir tha fios agam gu 'n d' fhuair mi éisdeachd." An déigh dhuinn ùrnuigh a dheanamh, thubhairt e, "Sin an ùrnuigh mu dheireadh a ni mise, 's e bitheas agam a nis moladh gu siorruidh" Bha anail 'ga fhàgail, agus b' éigin duinn cluasagan a' chur ri chul-thaobh. Nuair a leughainns' earrann dhe 'n fhirinn, theireadh e iad air uairibh maille rium. Thionndaidh e gu h aithghearr rium, ghairm e air m' ainm, agus thug e taing dhomh le uile chridhe air son gu 'n d' innis mi dha mu 'n fhear-shaoraidh, agus gu 'n do rinn mi strì gu esan a thoirt da ionnsuidh.

"Tha mi dol a thabhairt dhuibh firinn mhillis, gu bhi smuaineachadh orra air uairean, a bhan-tighearna. Tha Iosa ag ràdh, 'anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh, ach biodh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal': 'tha sith agaibh annam-sa'. Fhuair mise sìth bho chreid mi, oir dhubh E mach mo pheacadh. A nis ma 's e bhur toil e innsibh dhomh mu——"Co mu dheighinn, Uilleam?"—"Mu dheighinn—cha n' eil cuimhne agam—tha mo chuimhne 'ga 'mo threigsinn,—mu iomadh—"Mu thigh an Athar anns am bheil iomadh aite còmhnuidh?"—"Oh, 's ann." An déigh dhomh cuid de Eoin xiv a leughadh, thubhairt e, "Nam biodh fios agaibh cia mor mo ghràdh do 'n fhocal sin, 'agus tha aite falamh ann fathasd.' Tha mi cinnteach gu 'n d' ullaich Criosd àite air nèamh do m' athair, agus cha chreid mi gu 'm bi e falamh." Leugh mi dha sin, Eoin iii. 1. 2. "Oh, 's gràdhach am facal sin, agus is ro fhirinneach, tha mi 'ga faicinn a nis. Tha E 'ga 'm ghairmsa; feumaidh mi falbh. 'S goirid gus am bi mise cosmhuil ris.' Tha aoibhneas orm a' falbh. Dean greim—mo—laimh. Cha 'n urrainn—greim—m'—anail."

"Am bheil thu leat fhéin, Uilleam?"—"Cha n' eil cha n' eil, tha Thusa maille rium, Iosa, Immanuel, Dia maille ruinne; tha e uile air a nighe—glan." "Ciod a tha air a nighe?"—"M' anam. Oh, cia glòrmhor a bhi dol a stigh an cuideachd na muinntir a th' air an tearnadh!" "Tha e mar sin, a ghille ghràdhaich; mar so tha Dia a' cruinneachadh, aon as deigh aon, uile bhuill a theaghlaich fein." "Tha, tha—gu h-aithghear bithidh mise maille—riusan—a th' ann an gloir—agus sibhse air bhur fàgail an sin. Ach ged a bhitheas sinn deallaichte bithidh sinn a dh' aon chridhe, agus oh, cia mòr an t-aoibhneas nuair a bhitheas an teaghlach uile cruinn! aon treud, aon bhuachaile, aon obair, aon dachaidh shiorruidh. "Feuch tha mi teachd gu luath; thig a Tighearna Iosa."

Bha comharraichean a bhàis a nis soillear. Gidheadh bha Uilleam bochd a' cumail greim air mo làimh, am feadh a bha mise a' sanais 'na chluais na roinn mu dheireadh dhe 'n fhìrinn a chluinneadh e 'san t-saoghal. Dh' fhosgail e shùilean, agus thubhairt e, "Slàn leibh—cuimhnichibh—bhur—gealladh.—Bithidh sinn—gu—siorruidh—maille—ri Iosa;

tearuinte ann an dachaidh shona. Oh! cia mor an t-aoibhneas!" Bha e glé fhann, agus dh' fheuch mise agus an seirbhiseach ri làn spàinne de fhion a thabhairt da, ach cha b' urrainn e ghabhail. Chuir mi sanais 'na chluais ag ùrnuigh gu 'm bitheadh an t-slighe réidh. Bha na cluig a bualladh air son na seirbhis fheasgair 's na h-eaglaisean. "Bithidh, bithidh," thubhairt e, "Tha mise uile deas: nuair a sguireas am bualadh sin bithidh mise dol suas gu gloir." Dh' eirich mise gu falbh. "Slàn leat, Uilleam ghràdhaich, thubhairt mise; coinnichidh sinn fathasd agus cha deallaich sinn." Dhùin a shùilean, ach bha bhilean mar gu 'm bitheadh iad a gluasad. Chrom mi a dh' fheuchainn an tuiginn e, agus rinn mi a mach "cosmhuil ris." Cha do labhair e focal tuille.

Nuair a thàinig mi stigh do 'n tigh-leighis air an ath mhaduinn chunnaic mi gu robh coigreach na luidhe air leabaidh Uilleam. Bha *Reynolds*, athair Uilleam, deas gus an tigh leighis fhàgail.

"Bha mi direach a' feitheamh gus am faicinn sibh, a bhan-tighearna; oir cha b' urrainn mi falbh gus an d' thoirinn taing dhuibh air son a bhi cho caoimhneil ri mo mhac-sa." "Ah, *Reynolds* arsa mise, c' àite am bheil bhur mac?"—"Gu dearbh cha b' urrainn teagamh a bhi aig neach sam bith c' àite m' bheil e; ma chaidh neach riamh do nèimh chaidh esan. Dh' eug e cairteal na h-uaire an déigh dhuibh falbh."

"Ciod e bhur beachdsa a *Reynolds*, an tig sibhse gu bhi maille ri Uilleam far am bheil e?" "Cha d' thig, a bhan-tighearna, cha 'neil mi 'm chealgair; tha mi làn thoilichte le mo dhòighean fhéin. Gheibh mi mo thoil fhéin nuair a dh' fhalbhas mi as so." Gidheadh dh' fhuirich e gu foighidneach gus an d' innis mi dha mu 'n ghràdh a ta feitheamh gu bhi gràsmhor. "Le bhur cead, a bhan-tighearna." ars' esan, "am faigh mise am Biobull a thug sibhse do Uilleam?" "'Gun teagamh, a *Reynolds*, agus leughaidh sibh e, cuideachd?"

"Cha leugh, cha d' thubhairt mi sin, oir cha dean mi e. Ach geallaidh mi dhuibhse nach bi e air a mhilleadh; cha bhi e air a reubadh as a chéile gu lasadh nam pìoban. Bheir mise an aire air air sgàth Uilleam." "Dean sin ma ta, a charaid, agus gu 'm biodh Slanuighear Uilleam na Shlanuighear dhuitsa."

Fad beagan sheachduinnean cha chuala mi tuilleadh mu *Reynolds*. Ach mu dheireadh air feasgar àraidh ann am mios meadhonach an fhoghair, thàinig saighdear do 'm ionnsuidh agus mi anns an tigh leighis. Chuir e failt' orm, agus dh' fheòraich e dhiom an robh mi 'n so ann an toiseach mios meadhonach an fhoghar. "Bha"—"Ma bha, feumaidh gur sibh a' bhan-tighearna tha mise ag iarruidh," agus e 'ga 'm ainmeachadh air m' ainm. Thubhairt mi ris gur mi. "Tha mi 'g iarruidh maitheanas," ars' esan "air son a bhi cho dàna ach tha agam teachaireachd dheireanach bho dhuine d' am b' ainm *Reynolds*."

"Teachdaireachd dheireanach! An do dh' eug e? "Dh' eug a bhan-tighearna."

Le criothnachadh as-creidmheach, agus eagal orm ciod e 'm freagradh gheibhinn, dh' fheòraich mi "Ciod a ghnè bàis a bh' aige?" "Am bàs is beannaichte chunnaic mise riamh."

"Buidheachas do Dhia! An innis sibh dhomh gach ni is aithne dhuibh mu dheibhinn?" "Innsidh le taitneas, a bhantighearna, mur 'eil mi togail cus dhe bhur 'n ùine." An sin dh' innis e dhomh na nithe a leanas, agus chuir mise sios ann an òrdugh iad gu fìrinneach.

An déigh dha so fhàgail lean *Reynolds* a shlighean fhéin. An uair a rainig e *Cawnpore* bha aige ri dhol air ball anns a' chuideachd a bha fo riaghladh Cheannard *Havelock* gu *Lucknow*. Aig crìoch a' cheud là dhe 'n turas, an uair a bha na saighdearan air cruinneachadh mu 'n teinne, a dheasachadh an suipeir, ghlaodh saighdear òg a mach "thigibh a chompanaich, tha naigheachd agam r' a leughadh dhuibh; thigibh agus suidhibh ann an so."

"Ciod a ghnè naigheachd?" arsa *Reynolds*. "Thig, agus cluinnidh tu, chaidh a ràdh ris."

"Ma ta," arsa *Reynolds*, "cha 'n ann tric a chi sinne sealladh air paipair-naigheachd; 's cinnteach gur fhearr e na bhi falamh." Le sin shuidh e fhéin agus beagan eile timchioll an teine a dh' fhadaidh *Walter* agus Uilleam, dithis shaighdearan òga aig an robh mòr ghràdh do aon a chéile.

Thug *Walter* mìr paipeir a mach as a phòca, agus leugh e beagan earranan bho 2 Corint., v, agus sheinn e laoidh mu chliù Fear-saoraidh. Nuair a bha e leughadh thubhairt *Reynolds* r' a choimhearsnach a b' aisge air, "Cha d' thàinig mise a dh' éisdeachd searmoin: tha 'n naigheachd so maith sean."

"Bi 'do thosd," arsa am fear eile gu feargach, "nach cum thu do theanga? Cha 'n e so a bha sùil agamsa ris n' is mo; ach cha 'n urr' e coire deanamh dhuinn."

A ris thubhairt *Reynolds*, "cha n' eil mi 'g iarraidh tuille dhe so. Cha n' eil àite an d' théid mi nach eil mi cluinntinn a leithid so. Tha mi sgìth dhe 'n chràbhadh so. Cha 'n ann mar so a chuirear ann am fonn sinn air son a ghnothaich mharbhtaich a tha air thoiseach oirnn."

"Bi falbh, ma ta, agus na bachd a' mhuinntir a tha air son a bhi 'g éisdeachd." Ach thàinig smuaintean ùra agus cumhachdach a cheangail *Reynolds* ris an àite san robh e. Shuidh e gu gruaimeach far an robh e le ghàirdeanan paisgte am feadh a bha 'n dithis ghillean ag innse mu shlighe na slàinte trid Chriosd, agus a rinn iad ùrnuigh. Ré na h-oidhche uile bha *Reynolds* a bruadar mu bhreitheanas; agus an uair a dh' éirich e 's a mhaduinn thubhairt e ris fhéin, "Théid mi dh' éisdeachd na naigheachd ud a nochd a ris. Théid mi nuair a dh' fhàsas e dorcha, no their iad gu 'm bheil mi air fàs lag-chridheach: cha 'n urrainn mi 'n dithis ghillean ud, a labhairt agus ag ùrnuigh a leigeadh as mo chuimhne; tha e cuimhneachadh dhomh Uilleam agam fhéin agus a chuid ùrnuighean air son athar. Ach cha fhreagrar iad gu bràth. Cha n' eil mi ach air son a bhi 'g éisdeachd." Air an fheasgar sin an uair a bha 'm blàr air a chòmhdach le àireamh de shaighdearan treuna Bhreatuinn chaidh *Reynolds* timchioll gu butha nan gillean a bha leughadh agus ag ùrnuigh. Cha mhòr nach robh an teine aca air dol as. Chuir e a làmh air guallain *Walter* agus thubhairt e. "Tha mi air son gu 'n leugh thu dhomh na briathran a leugh thu 'n raoir. An urrainn thu faicinn?"

"Chi, chi," ars' iadsan, ag éiridh gu toileach. Deanaibhsa suidhe agus leughaidh sinne an naigheachd. Suidhibh, agus 's e bhur beatha." An déigh dhoibh an fhìrinn a leughadh thubhairt iad, "a nis an d' théid sibh a dh' ùrnuigh maille ruinne?" "Cha d' théid, cha dean mi ùrnuigh gu bràth."

"Ach ni sinne ùrnuigh air bhur son;" mar sin dh' aslaich iad air Dia a chridhe tharruing da ionnsuidh fhéin. Nuair a dh' éirich iad bho 'n glùinean chunnaic Uilleam deur air gruaidh *Reynolds.* Rug e air làimh air agus dh' fheuch e ri reusonachadh ris mu theachd gu Criosd. Feumaidh sinn codal a nis," arsa *Walter*, "air neo cha 'n urrainn sinn obair an là màireach a dheanamh; agus cha 'n fheud e bhi r' a ràdh nach urrainn saighdearan Criosdaidh cogadh cho maith ri saighdearan eile." An sin luidh iad sios 'na 'n triùir cuideachd. Ach cha b' urrainn Uilleam cadal. Cha deach seachad ach ùine ghoirid bho bha e air a dhùsgadh a cadal a' pheacaidh; mar sin bha co-fhaireachadh aige ri neach a bha fathasd 'sa chor sin. Dh' éirich e. "Cha n' urrainn mise codal, a *Reynolds.* Ciod e, oh, ciod e ma théid bhur marbhadh a màireach? Nach cual' thu riamh mu Iosa?" A chuid 's a chuid dh' innis *Reynolds* dha mar a thachair anns an tigh-leighis. 'Nuair a chual an saighdear òg so mu ùrnuighean Uilleam òig *Reynolds* thòisich e air gul.

A *Reynolds*, gheibh ùrnuighean Uilleam freagairt. Tha sibhse air bhur gairm a nis gu Criosd. Eirich a nis, agus ni sinn ùrnuigh gu nochd E tròcair dhuibh. C' ar son nach deanadh gràdh Chriosd sibhse a cho-éigneachadh mar anamaibh eile?"—"Cha n' eil mi 'g iarruidh a bhi a 'm *Mhethodist;* ma tha mise mi fhéin toillichte le mo chor, cha 'n 'eil fhios agam c' ar son a bhiodh tusa rium mar sin?"

Shuidh iad a còmhradh mar sin r' a chéile ré tamuil. An sin thubhairt Uilleam, "cha 'n fheud mi ùine luachmhor a leigeadh seachad mar so; feumaidh sinn a dhol a dh' ùrnuigh. Mur d' théid sibhse air bhur glùin maille rium, théid mise ann a' m' aonar." 'S ann mar sin a rinn e.

'Nuair a dh' éirich e thubhairt e ri *Reynolds*, " An d' thèid thu dh' ùrnuigh maille riumsa."—" Cha 'd théid, cha 'n éisdinn ri briathran mo mhic fhéin, agus is lugha na sin a dh' éisdeas mi ri do chuidsa."

" Feumaidh mi bhi leam fhéin 'san ùrnuigh, ma ta." " 'S diomhain duibh a bhi cosg saothair ormsa," arsa *Reynolds* " Tha sibh cli an sin; 's mor an taitneas a bhitheas ann sibhse fhaicinn air bhur n' iompachadh."

" Cha n' fhaic thu sin gu bràth"—" Chi mi, ged tha." " Tha thu labhairt ro dhàna; tha mi 'g innse dhuibh gu 'm bi thu air do mhealladh."

" Cha bhi; cha n' urrainn e bhi gu 'm bi. 'S e so a' mhuinighinn a tha agam ann an Dia, do bhrìgh gu 'm bheil mi 'g iarruidh air son anam peacaich bhochd, gu 'n eisd E, agus gu 'n tabhair E. Thubhairt Criosd, 'iarraibh agus bheirear dhuibh'. Tha mi 'g innse dhuibh a *Reynolds*, nach sguir mi de ùrnuigh an nochd gus am bi bhur cridhe 'na chridhe nuadh.

Feudaidh tu bhi 'g ùrnuigh gu maduinn ma ta, ach bithidh mise an uair sin an t-aon ni a tha mi a nis."—" Cha bhi; theagamh nach bi agam ri bhi 'g ùrnuigh cho fad sin; ach ma bhitheas, tha fios agam gu 'm bi sibhse air bhur pilleadh la-eigin. Bithidh bhur cridhe tais gu h-aithghear." Agus a ris lùb Uilleam a ghlùin agus dhòirt e mach iarrtas a chridhe air son *Reynolds*. Mu 'n d' thàinig solus na maidne dh' fhairich Uilleam làimh an t-seann saighdear air a ghuallain, agus e 'g ràdh ris ann an guth brònach, " Stad, stad, na dean ùrnuigh tuilleadh air mo shonsa. Innis dhomhsa ciod iad na briathran a chuireas mi na 'm ùrnuigh. Oh, tha mi air son ùrnuigh a dheanamh ach cha 'n urrainn mi. Feumaidh tusa mo theagasg; innis dhomh na briathran." Chuir Uilleam briathran na bheul a glaodhaich air son tròcair, agus labhair Reynolds a mach iad gu h-iriosal. 'Nuair a thàinig àm dhoibh a dhol fuidh an airm, dh' iarr *Reynolds* gu 'm biodh a leithid eile sin do oidhche aca a rìs. " Bithidh" ars' Uilleam, " ma bhitheas sinn uile air an caomhnadh gu a faicinn."

'Nuair a thàinig an oidhche agus a chaidh an t-aoradh seachad, ghuidh *Reynolds* air Uilleam gu 'n deanadh e ùrnuigh maille ris a rìs. Thubhairt *Walter* nach robh Uilleam comasach air son obair oidhche no esan ni 's mo, do bhrigh gu 'n do shàraich an turus iad.

"Oh, tha mise na 'm pheacach truagh, ged tha; cha 'n urrainn mi codal; cha 'n urrainn mi ùrnuigh a dheanamh mar a tha mi cur feum air; oh, dean ùrnuigh air mo shon; ma gheibh mi bàs ciod a dh' éireas domh?" "Ni sinn ùrnuigh ma ta," arsa *Walter*, "uair ma seach maille riut." Mar sin chaith iad an oidhche mu dheireadh a bha iad cuideachd. A thaobh na staid ghoirt anns an robh inntinn *Reynolds*, cha ghabhadh e car tamuil comhfhurtachd sam bith; agus bha Uilleam a' guidhe gu 'm fàsadh am bròn sin ni bu doimhne, agus nach siubhaileadh e air falbh. Bha eagal air gu 'm feudabh an lot a bhi air a leigheas ro luath; mar sin dh' fheuch e r 'a chur gu soilleir roimh shùilean *Reynolds*, mar a bha Criosd ri saothair ghoirt air son pheacach; agus a nochdadh cho iongantach 's a bha 'n gràdh sin fa chomhair mi-chùram dhaoine mu 'n anamaibh. Am feadh a bha Criosd air a cheusadh agus air a thogail suas, fhuair *Reynolds* creidimh air a thiodhlacadh air gu bhi faicinn a pheacaidh air a thoirt air falbh trìd na h-iobairt sin.

Bha 'n oidhche ùrnuigh sin na h-oidhche shona do 'n triùir dhaoine; agus mu 'n do shiubhail iad air turus an latha dhóirt iad a mach an anam ag iarruidh neart air son crannceusaidh an latha sin. Dhealaich iad ann an dòchas maith gu 'n coinnicheadh iad ann an glòir. Bha *Walter* dhe 'n bheachd "nach coinnicheadh iad tuilleadh air an talamh;" bha mar gu 'm bitheadh sanais na chridhe nach robh e fada bho a dhachaidh. Ach cha b' urrainn Uilleam a chreidsinn gu 'n robh deuchainn cho cruaidh sin dlùth dha. Cha robh caraid eile aige air an talamh.

Air an latha sin, thuit dithis de 'n triùir anns a' chath.

Bha *Reynolds* beò dà latha, a' fulang mòr phian bho a chuid lotan. 'Nuair a dh' amhairceadh e air ais 's gann a b' urrainn e smuaineachadh gu 'n robh e dol a dh' ionnsuidh na dachaidh gus an deach' Uilleam. Bha e air leth diombach gu 'n do dh' fhàg e Biobull Uilleam ann an *Cawnpore.* Ghiùlainn e a phiantan gu foighidneach, agus bha e 'g ràdh riusan a bha ma chuairt air gur h-ann a bha chuid fulangais a tabhairt aoibhnis dha; do bhrigh gu 'm b' e foighidinn agus taingealachd an t-aon dearbhadh a b' urrainn e fhàgail aig a chompanaich gu'n d' thàinig atharrachadh gràsmhor air. Air an dara latha an déigh dha bhi air a chiùrradh thàinig Uilleam a stigh far an robh *Reynolds*; ach bu mhòr an t-atharrachadh a bha air; bha aghaidh geal agus a shùilean dearg le gul.

"Ciod e bha ga d' chumail, Uilleam," arsa *Reynolds*, agus e brònach cho mi-shona 's a bha e coimhead. "Cha chuala mi gus an diugh," thubhairt Uilleam, "gu 'n robh sibh dlùth do 'n bhàs."

"C' àit am bheil Walter?" "Tha e air dol dachaidh maille ri Criosd; thug gràdh Chriosd tearuinte gu sin e," ars' Uilleam, a' cur sanais, ann an cluas *Reynolds.* Thòisich e air gul, agus thubhairt e, "tha mo chridhe briste; tha mi 'n dùil nach bi mise fada 'nuair a leanas mi e."

"Cha mhaith a thig e dhomhsa thusa a chronachadh," thubhairt *Reynolds*, "ach tha mi smuaineachadh nach 'eil thu deanamh ceart a bhi ri bròn cho mòr. Chaidh *Walter* dhachaidh tearuinte. Nach e glòir a b' fhearr leat aige na fulangas. Leanaidh tusa ann an ùine ghearr. Feudaidh gu 'm bheil agad ri maith a deanamh do iomadh anam. Nach bu mhaith leat sin? 'Nuair a théid mise dhachaidh gu glòir innsidh mi do Iosa an t-saothair mhòr a ghabh thu riumsa; agus nach bi e na thuilleadh aoibhnis dhuitsa mise fhaicinn an sin? A nis bi falbh agus labhair agus dean ùrnuigh maille ri cuid eile."

"Fanaidh mi maille ribhse gus am falbh sibh," ars' Uilleam. "Dean sin, agus abair an laoidh a rìs. Tha cuimhne agam air na h-errannan. Dean ùrnuigh air mo shon, Uilleam, agus thoir buidheachas do 'n Tighearna air son gu 'n d' atharraich E mo chridhe cloiche." Gu h-aithghear an déigh sin thubhairt e, "Uilleam, ma théid thu air ais gu——a rìs, an d' thoir thu teachdaireachd uamsa dh' ionnsuidh na bantighearna!"—"Oh, cha 'd thoir gu dearbh cha 'n urrainn mi. Thug mo bhràthair dhomh teachdaireachd uice, agus ma ruigeas mi, feuchaidh mi ri thoirt seachad gu ceart. Ach tha mo chuimhne ga 'm fhàgail. Gu cinnteach cha b' urrainn mi teachdaireachd sam bith eile a chuimhneachadh ach a chuid-san."

"Thachair dhomhsa aig an àm sin," ars' an saighdear a dh' innis dhomh na nithe so, "a bhi cumail faire air na saighdearan a chaidh a lot, agus thairg mi gu 'n d' thugainnse a nuas leam teachdaireachd sam bith a bhiodh aige na 'm biodh mo bheatha air a caomhnadh. An sin dh' iarr e orm na nithe so uile innse dhuibh mu thimchiollsan, oir bha e creidsinn gu 'm buanaicheadh sibh ann an ùrnuigh mar a gheall sibh da mhac. Agus bha e smuaineachadh gu 'm bu naigheachd mhaith leibhsa chluinntinn gu 'n d' thàinig atharrachadh air; agus bha e ann an dòchas gu 'm buanaicheadh sibh ann an ùrnuigh ré bhur beatha, 'do bhrigh,' ars' esan, 'ma chaidh cridhe cho aingidh ri m' fhear-sa thoirt a nuas, cha ruig i leas a bhi ann an eu-dochas mu mhuinntir eile. 'S ainneamh iad a b' urrainn a bhi cho cruaidh riumsa. Ma bhuanaicheas i ann an ùrnuigh, do bhrigh gu 'm bheil tlachd aig an Tighearna ann an tròcair, gheibh i freagairt.' Dh' eug *Reynolds*, an oidhche sin, ann an làn dearbhachd gu 'n deach a pheacaidhean a 'dhubhadh a mach' á leabhar cuimhne Dhé Mar sin, a bhan-tighearna, thug mise seachad an teachdaireachd aige. Tha mi 'n dùil nach do chum mi ro fhada sibh."

Feudaidh an leughadair a chreidsinn gu 'n do rinn mise cinnteach e nach robh mi sgith dhe a sgeul; agus air dhomh taing a thoirt da air son an dragh a ghabh e, leugh sinn cuibhrionn de fhocal an Tighearna cuideachd. Bha sin a còmhradh ùine ghoirid, mu 'n fhìrinn, agus mu 'n t-Slànuighear, a bha prìseil dhuinn le chéile. Gu 'm faigheadhmaid gràs gu bhi deas aig a chrioch gu dhol maille riusan a chaidh gu glòir; theagamh am feadh a ta mise sgrìobhadh, gu 'm bheil an duine cùramach so a dh' innis dhomhsa mu iompachadh agus mu bhàs *Reynolds* a cheana anns an àite sin.

A' leughadair chreidmhich, nach 'eil teagasg agus misneach dhuibhse ann an so? Tha sibh gach latha a' tighinn gu lànachd gràis a tha gun tomhais, do bhrìgh gu 'm bheil tròcair Dhé neo-chriochnach. Oh, c' ar son a tha sibh a' tarruing cho beag a mach as an lànachd phriseil sin? C' ar son a tha 'n "treud bheag" cho beag beatha, cho falamh de 'n Spiorad, cho beag air an co-éigneachadh le gràdh tearnaidh? C' ar son a tha àireamh na treud cho beag anns an t-saoghal? Nach ann an cuid do bhrìgh nach 'eil sinn a deanamh greim air na geallaidhean le làimh làdair a chreidimh? Tha sinn ag iarraidh beagain agus mar sin a' faighinn beagain.

Tha Criosd ar Maighistir a ghnàth a deanamh eadar-ghuidhe air ar son. Nach còir *dhuinne,* ma ta, aig an do chuir E a ghràdh ann ar cridhe, a bhi n' ar co-luchd obair maille ris-san a deanamh ùrnuigh air son na muinntir nach 'eil fathasd anns a' chrò? Oir ghairmeadh sinn gu bhi n' ar "sagartachd rioghail."

A chàirdean gràdhach, thig ar Fear-saoraidh "gu h-aithghear," a réir a gheallaidh. Ma tha aoibhneas ann ar cridhe do bhrìgh gu 'm faic sinn aghaidh gu h-aithghear, ma 's e dòchas foillseachaidh Chriosd ar comhfhurtachd, agus ar smuaineachadh, nach 'eil ar dìchuimhne air maith na muinntir da 'm bi 'n latha sin na uamhas, a' cuir mi-shonas ann ar solas? Do 'n a' mhuinntir a dh' fhairich cho sòlasach 's a tha e bhi tearuinnte ann an Carraig nan àl, 's mòr am briseadh cridhe 'bhi smuaineachadh air cor na muinntir chaillte. Agus gidheadh is diamhain a bhi gul air son na muinntir aig nach 'eil dòchas na 'm bàs. An déigh sin uile, biodhmaid a' cuimhneachadh orra a chum a bhi a' beothachadh ar 'n eud, ar n' oidhirpean laga, agus ar féinealachd pheacach ann a bhi toillichte le sinn féin a bhi air ar saoradh o dhaorsa Shàtain. Tha àireamh na cuideachd sin lionmhor mu 'm bu chòir dhuinn a bhi smuaineachadh le truas. 'S lionmhor iad a tha air seacharan air an t-slighe leithinn. 'S lionmhor iad a tha lag 's a tha 'cuir feum air cuideachadh. 'S lionmhor iad a tha brònach agus sgìth mar luchd turuis do 'm feudamaid comhfhurtachd a thabhairt. Nach lean sinn cos-cheuman ar Maighstir ann an tuilleadh féin-àicheadh agus saothar air son an leithid sin? Bitheadhmaid dùrachdach air son muinntir eile, mar gu 'm b' e an cùis-san ar cùis féin. Bitheadh iad na 'n cùram dhuinn, agus na gabhadhmaid fois gus an dean gràdh Chriosd an "co-éigneachadh," mar a thubhairt Uilleam; oir tha Esan ag ràdh, "Biodh e dhuibh a réir mar a chreid sibh." (Matt. ix. 29.)

Aon fhocal do 'n mhuinntir do nach aithne fathasd am Fear-saoraidh. Anns an staid uamhasaich anns am bheil sibh a nis tha an rabhadh a chaidh thoirt do *Bhelshazzar* an rìgh a' gabhail càraidh ribh. "Thomhaiseadh anns na meidhean thu, agus tha thu air t-fhaotainn easbhuidheach." Gu 'n d' thoireadh Spiorad an Tighearna dhuibh dearbh-shoilleireachd mu pheacadh agus mu chunnart na staid anns am bheil sibh a nis, agus gu 'n treòraicheadh an dearbh-shoilleireachd sin sibh gu Criosd gun dàil! Agus oh, gu 'm faigheadh sibh an tròcair chaomh sin a bha air a foillseachadh do na daoine sin aig am bheil an eachdraidh a nis air a h-innse do 'n leughadair. Gu 'm bi Slànuighear dhà Uilleam na h-ùrnuigh na Shlànuighear dhuibhse.